

А ЩО У ВАС?

Хто на лавочку вмостивсь,
Хто на вулицю дививсь,
Гнат співав,
Сергій мовчав,
Леонід носком гойдав.

Ввечері сиділи ми,
Всі були без діла ми.

Галка сиділа на горожі,
З даху кіт дражнив собак.
Тут сказав усім Серьожа
Просто так:

— А в моїй кишені цвях.

— А у вас?

— А у нас дідусь в гостях!

— А у вас?

— А у нас сьогодні кішка

Вчора вивела діток.

Хоч підросли малята трішки,

Та не їдять іще з мисок.

— А у нас в квартирі газ.

— А у вас?

— А мій брат іде на флот!

От!

— А із нашого вікна

Красну площу видно нам!

А із вашого, малого,

Тільки сквер — і більш нічого...

— Ми гуляли по Неглинній,

До бульвару завернули,

Нам купили синю-синю,

Презелену жовту кулю.

— А у нас вогонь погас —
Це вам раз.
Двір машина полива —
Це вам два.

По-четверте, наша мама
Літаком рушає в путь,
Це тому, що нашу маму
Всі тепер пілотом звать.

Тут із ганку каже Ніна:
— Мама — льотчик?
Ну й новини!
В Леоніда он тепер
Мама — міліціонер!
А в Галинки і Валери
Мами стали інженери.
Гарний кухар — мама Алли.
Мама — льотчик?
Ну й сказали!

— Всіх важливіш, — каже Ната, —
Мама — вагоновожатий,
Це тому, що до Зацепи
Мама водить два причепа.

І питає тихо Зіна:
— А коли вона кравчиня?
Шие хто тобі й мені?
Не пілот, напевно ж, ні?

Літаки ведуть пілоти —
Дуже хороше оце.
Кухар варить нам компоти —
Також хороше і це.

Робить лікарка уколи,
Є учителька у школі.

Ми усяких любим мам,
Всі вони потрібні нам!